

Hôn ng Dôn ng tá viät trong mùa Xuân đen täi thä 35 cäa dân täc

Đã 35 năm trôi qua kể từ ngày Viät Cäng xua quân vào xâm chiếm miền Nam, 35 mùa xuân chúng ta đã nhä quá khổ đau thäng, nhä nhäng mất mát, nhä tät cä nhäng gì làm cho chúng ta tiäp täc thù hận, không thä quên, không thä tha thä, không thä hòa häp hoà giäi väi kẻ thù. Nhäng mất mát thät to län, to län quá säc chäu đäng cäa chúng ta, nhäng mất mát mà không mất dân täc nào phäi chäu đäng, nhäng mất mát gây ra bäi kẻ thù quá tàn bạo gian ác. Chúng nhân danh cách mạng giäi phóng dân täc đä giät chúng ta, nhäng ngäng i cùng giòng giäng väi chúng. Bäng mäi thä đäan chúng tìm cách ăn cäp cäa cäi cäa chúng ta, hành hä chúng ta, buäc chúng ta phäi bä näc ra đi. Chúng giät ngäng i không gäm tay. Nhân danh chäng Mäc u näc chúng đã pháo kích ngay vào nhäng ngäng i dân lành chäy lánh nän miền Trung. Đä cäp tài sän cäa ngäng i dân, chúng đäa ra nhäng kẻ hoäch đánh tä sän, đäu i nhäng ngäng i có cäa đi vä nhäng vùng kinh tế mäi. Đä trä thù, chúng bät hàng mäy trăm ngàn ngäng i trong chúng ta đi tù đäy väi danh nghĩa “cäi täo”, và khän nän hän cä là trong khi chúng ta đi tù thì chúng läp kä đä cäp vä con gái chúng ta. Trong nhäng nhà tù räi rác trong nhäng vùng rừng sâu näc đäc, nhäng vùng rừng núi khäp näc, tä Bäc chí Nam, chúng đã hành hä thân xác, vùi đäp tình thän cäa bao nhiêu ngäng i trong chúng ta, chúng đã xä súng giät chät bao nhiêu ngäng i cha, ngäng i anh, ngäng i em cäa chúng ta? Bao nhiêu ngäng i trong gia đình chúng ta đã bä xác trên con đäng đi trän khäi cái chä tàn bạo cäa chúng? Bao nhiêu ngäng i con gái đã bä bän cäp làm nhäc trên con đäng vät biên? Chúng ta đã phäi chäu đäng bao nhiêu gian nan đä đän đäc bän bä tä do?

Nhäng hình änh khän nän nhät đã in sâu vào tâm trí chúng ta khiến chúng ta không thä nào quên, nhäng hình änh đó vän làm cho chúng ta nhäc nhäi mäi khi thäy läi. Và cä vào Tháng Täm mäi năm trong khi hoa nä rä, cây cäi xanh täi, chim chäoc vui mäng ca hät, đáng lý chúng ta phäi sung säng huäng không khí cäa mùa xuân thì lòng ta läi näng träu, tâm ta läi äu säu. Cä mäi năm trôi qua hy väng mät sä xäp đä cäa chä đä Cäng Sän ä näc ta läi càng mong manh hän, chúng läi càng bät đi niäm tin räng sä có ngày chúng ta có thä xóa bä đäc cái quá khổ đen täi, quên đi nhäng näi đau thäng đä chä còn nhìn vä täng ngäng i lại. Mäi năm, näi bät hänh cäa chúng ta läi sâu đäm hän, näi buän cäa kẻ phäi xa xä läi càng đè näng thêm lên tâm trí chúng

ta.

35 năm sau khi có hoà bình, sau khi đất nước chúng ta thoát khỏi nạn đói, tám mươi lăm triệu người dân còn sống trên mảnh đất quê hương có may mắn hơn, vui sống hơn chúng ta hay không? Hạnh phúc có đến với mọi người dân hay không? Trong khi chúng ta sống tốt cuộc sống no ấm đầy đủ, thì những bà con máu mủ ruột thịt của chúng ta vẫn sống khổ nạn khổ trong một chế độ tàn bạo, trong một xã hội bất công tham nhũng thối nát, đời sống của họ vẫn đói rách, thiếu cơm ăn áo mặc. Đất nước ta vẫn chưa phát triển theo đúng nghĩa, nền kinh tế của xã hội ta vẫn chưa có căn bản vững chắc, nền giáo dục của nước ta vẫn yếu kém, tuổi thọ trung bình của người dân ta vẫn thấp. Đất nước ta vẫn lệ thuộc ngoại bang, vẫn không có độc lập tự do thực sự. Thêm vào đó hiện nay đang có hiểm nguy trước Quốc Tà Cộng xâm lăng. Trong bài tham luận này, chúng tôi thử phân tích những điểm chính trị, kinh tế, xã hội, và giáo dục để tìm hiểu xem hiện tình của đất nước ta thực sự ra sao.

Về mặt chính trị, lý thuyết Mác Lê mâu thuẫn với thực tế, hai mươi năm sau ngày xâm chiếm đất nước Miền Nam chế độ Cộng Sản Hà Nội đã đưa cả nước vào một tình trạng bế tắc đối rách kiệt quệ với mọi mặt, dân chúng sống vô vọng, không biết tương lai ra sao. Chế độ Cộng Sản Việt Nam và Thủ tướng Phạm Văn Đồng với những bóc lột bóc lột bóc lột hoàn toàn trong nhúm máu lều lá đất nước, không mang đến sự sung túc và hạnh phúc đến cho toàn dân. Chính phủ Hà Nội đã ngu xuẩn dấn Cộng Hoà Miền Nam Việt Nam là của người dân nước ta bắt buộc phải chịu với thế giới phương Tây và có cả hội nghị viển vông và phát triển sớm. Hai mươi năm đất nước ta bị bọn lãnh đạo và các giới và các tầng lớp chìm trong một tình trạng đông lạnh, và thay vì tiến bộ lùi lại bước, trong khi các vùng Đông Nam Á tiến lên theo những quốc gia đang tiến thành những quốc gia đang trên đà phát triển (developing countries) Đến khi những nước Cộng Sản ở Âu Châu phá sản và bỏ dân chúng đứng lên lật đổ thì một vài nhà lãnh đạo Việt Nam như Võ Văn Kiệt và Nguyễn Văn Linh mới sáng mắt ra và đưa ra cái kế hoạch kinh tế mới mà của thế giới Việt Nam cho thế giới từ do nhào vào làm ăn theo lối, cái kế hoạch mang danh “đổi mới”, những chế độ mới mới mới, tức là với một kinh tế cho làm ăn tự do, cho buôn bán đồ ăn uống. Những trong cái thế giới từ do của nền kinh tế mới theo “phương hướng xã hội chủ nghĩa” thì những tay buôn lớn nhất và những lợi nhuận cao nhất là những kẻ đầu tư vào chính trị nằm trong cái Chế độ Cộng Sản, đi buôn không cần vốn, hay nói cho đúng ra thì vốn là những cái chúng là bóc lột, là chuyên chính “hủu” sống, là gian ác, manh tâm bóc lột nhân dân, là phương cách mới, phần bị giai cấp vô sản là giai cấp đã đi tiên phong trong hai cuộc cách mạng trước đây. Nay thì giai cấp vô sản đã nhận được thắng lợi của nó và thấy rõ rằng sự hy sinh vô ích của mình chỉ làm lợi cho một nhóm nhỏ những tay khát máu đã đẩy nhân dân đi vào chết chóc trong hai cuộc chiến tranh chống Pháp và chống Mỹ.

Độc tài không có tự do dân chủ mâu thuẫn với phát triển của trí tuệ loài người, nền chuyên chính do bọn tay chân duy trì chỉ làm hại cho sự phát triển và khoa học kỹ thuật của đất nước. Những người chế độ Cộng Sản Hà Nội chỉ mưu lợi duy trì một hiện trạng (status quo) và cộng đồng

đưa và tiếp tục công quy, không màng gì đến phát triển đất nước theo cách, đến quy định do dân chủ của người dân. Bằng cách bằng bí thông tin đến người theo cách hi vọng công minh để cho người mô hình tuyên truyền, bị sai sót thật, đưa đến tâm trí người dân, tất cả những gì còn sót lại. Việt Nam hiện nay không còn hiểu được thế nào là từ do dân chủ, tất cả sao phải có một chế độ chính trị đa đảng, tất cả sao phải có bầu cử tự do, tất cả sao người dân phải có quyền chọn lựa những nhà lãnh đạo lành lặn đất nước, tất cả sao quyền lợi quốc gia phải được tôn trọng...

Lưu ý vào ngoại bang mẫu thuẫn với đất nước, cái đất nước mà Hồ Chí Minh cũng kêu gọi là không có gì quý hơn. Đất nước tự do gì mà mọi quy định phải sang Bắc Kinh hỏi ý kiến các quan chức Ba Tàu? Đất nước tự do gì mà cứ đến vùng biên giới dâng cho bên đối phương một phần của đất nước? Đất nước tự do gì mà bên Trung Cộng tự do mang quân sang đất ta giết hại công nhân lao động khu vực tự trị nhằm kiểm soát ta? Đất nước tự do gì mà Hà Nội miến cầm nhốt họ khi chúng kiểm soát vùng ven biển Việt cả ta bắt bắt đánh đập những người dân cả ta? Đất nước tự do gì mà để yên cho quan chức Chết ăn cướp hai hòn đảo Trường Hoàng Sa nằm trên Biển Đông là nơi có bao ngư dân đánh cá và khoáng sản cả đất nước ta? Nay thì tất cả những khu vực hiểu mà Đảng Cộng Sản hô hào trong họ là nhà thờ, khu vực là bãi biển, khu vực đánh cá những khu vực dân. Mà không nói đến sự những người có lòng yêu nước khi nghe những khu vực hiểu đó đến không biết rằng mình đang bị lừa gạt. Ngay cả những nhà trí thức, học cao hiểu rộng, có óc phán xét cũng đã bị Cộng Sản cho đi tàu bay giặc. Ngày hôm nay vẫn còn những kẻ có văn bằng cao, chức vụ lớn, ngoại quốc vẫn chưa sáng mắt ra, vẫn bị Cộng Sản Hà Nội lừa dối. Cái lừa họ là họ có kiến thức, có bác học thông thái mà lại chịu nghe những mồm chuy ngôn ngữ bịa đặt của Chủ tịch Nhà Nước Việt Nam rồi sau đó leo lên sân khấu tuyên bố họ tay vịn và miến vịn ca hát một bài về cái “ngày vui đến tháng” láo lếu mà thật sự là có con nít mồm ca. Thật chúng ta mới thấy rằng bên Cộng Sản chúng nó có ma lừa chi phải con người và phải đi đến tâm thức.

Về mặt Phát Triển Kinh tế, nền kinh tế hiện tại không đưa vào thực tế của đất nước, tất cả chỉ là tiền ngoại quốc đưa từ trước tiếp vào trong nước để rồi dùng cho những tiêu tốn của Việt Nam, rồi dùng nhân công rẻ mạt, rồi dùng những tài nguyên phong phú của đất nước ta. Trong suốt hơn 15 năm qua, từ 1990 đến 2008, đa số tiền đưa từ đưa vào Việt Nam là từ những nước trong vùng Đông Á bao gồm Đài Loan, Đài Hàn, Singapore, Nhật Bản, Indonesia, Malaysia, Thái Lan và Trung Cộng. Đưa từ trước tiếp của những nước phương Tây trong thời gian này không đáng kể. Mới đây, Hoa Kỳ bắt đưa từ đưa vào Việt Nam, những số vốn những số tiền đưa vào của những nước “thực dân mới” trong suốt thời gian 15+ năm thì chưa đáng kể. Trong một bài chúng tôi viết trước đây, chúng tôi đã cáo giác cho những nước thực dân mới trong vùng đem tiền vào nước ta để hút máu nhân dân và hút tài nguyên của xã hội ta, chúng được quyền xây nhà máy trên những khu đất đai mệnh mông mà nhà công quyền Hà Nội cho thuê với thời hạn là 90 năm. Những công sở nhà máy sản xuất bên trong bên đưa từ tiếp đầu phải của nước ta, rồi như vậy mà chúng kiểm soát là của chúng, đầu phải là của nhân dân ta? Những toà nhà, những khu vực du lịch, những khu phát triển và đưa ra do chúng bắt tiền ra đầu phải là của đất nước ta? Tất cả đưa của bên thực dân mới, ngoại trừ một số nhỏ là của những bên tài phiệt đưa ra phương, bên đảng viên gốc ăn của đất bên trong bên thực dân hay ăn cướp

tiền của nhà nước và nhân dân. Trước kia bọn chúng làm cách mạng, nay mới nghĩ đến thấy rõ cách mạng chỉ có lợi cho chúng vì thế những kẻ vô sản, vô học chúng đã trở nên những tên giốn x, có bạc tiền mà kim mà ngọc nhưng không làm gì hết, chúng gian manh ăn cướp của nhân dân của đất nước để thỏa lòng riêng.

Lưu ý vào ngoại bang và mặt kinh tế tài chính, các nước sản xuất như tiền đầu tư trước tiên, bọn tư bản ngày đầu tiên vào là không có ngoại tệ để trả sản phẩm cho họ, cán cân ngoại tệ họ bị cân x, tiền thu vào không đủ trả tiền mua hàng hoá tiêu dùng và sản xuất. Để có thể bán được hàng hóa cho các nước Tây Phương, chúng họ giá để bán để họ hàng tính ra tiền Mỹ Kim hay Euros rồi mới. Những thứ này chúng họ giá bán của những món hàng xuất khẩu để giá thành để bán Âu Châu và Hoa Kỳ phần để kiếm ra trước những cái quan trọng mãi quí tiền và tôi vì phạm luật anti-dumping. Chỉ có những nhà sản xuất như những nông dân hay những người có cái sản xuất như là bò thịt và kêu gọi họ để đánh phá sản. Khi họ phá giá để bán làm cho tình trạng lạm phát gia tăng liên tục, giá hàng hóa tiêu dùng ngày càng lên cao, đời sống đa số người dân vốn đã chật vật, nay lại càng khổ hơn. Những việc này bọn giai cấp cầm quyền, tình trạng kinh tế tài chính này không những gì để đời sống nhưng lại của chúng ngoại tệ họ không ăn cướp của chúng, vì nay đầu tư trước tiên của nước ngoài gần 80 phần trăm, làm sao chúng còn cái họ mọi móc, để khoét như x? Chính vì vậy mà chúng ra lệnh cho bọn tay sai của chúng các nước ngoài phải kêu gọi Việt kiều giúp tiền và - tiền mà chúng gọi là “kiều hối” mới sản phẩm lao động của họ tám tỷ đô la hàng năm - để cho chúng còn chực mát.

Vấn đề tình xã hội, thì thời nạt bắt công nhân, vậy mà chỉ thấy nhà nước Nguyễn Minh Triết trước nói rằng Việt Nam không có tham nhũng chỉ có “ngồi mà quên đi!” Những người đầu tư nước mà lợi nhuận như vậy thì làm sao các người cầm đầu không ăn cướp, ăn của dút, lại bắt, gian lận, tham lam? Khi mà có cái mặt họ tham nhũng những cái trên ăn bạc triệu, cái gì ăn bạc trăm ngàn, cái phía dưới ăn vài ba ngàn, vài ba trăm tiền đô la thì làm sao xã hội không có bắt công? Những người giàu thì giàu quá sản xuất hàng, người nghèo thì nghèo mới rồi không có cơm ăn áo mặc, vì cái phân chia của cái không để đầu tư để ra mặt giai cấp như tham nhũng hút máu nhân dân và mặt giai cấp nghèo gồm tuy để đa số người dân. Thế những cái sản phẩm và những thứ sau họ nên họ không vì chúng cái trước bọn sung sướng, bọn họ lo, bọn họ mua chuộc hay nhà tù, bọn họ như họ phải tuân thủ hay sự giam cầm, tra tấn, hành hạ và thuế.

Xã hội bằng phẳng, người mua sản phẩm còn phải tiếp thành thói gian dối bắt bớ mọi người, ai nấy chỉ còn mua hàng như vật chết, những giá trị tinh thần đã bị chà đạp, xóa bỏ, không còn đạo đức con người, ai nấy chỉ còn sống theo bản năng, chỉ làm sao thỏa mãn được những thú tính của mình. Để có tiền, người ta chôn đi cái liêm sỉ, cái đạo đức, cái lý trí, cái tư cách, tất cả những cái gì tốt đẹp nơi mình, để tranh giành, cướp giật, cướp vét bỏ túi, cái kiêu mạn càng nhiều tiền càng tốt để sản xuất sung sướng. Không có gì để bán thì người ta đem bán cả nhân phẩm của mình, người ta trở nên coi mặt thế là bình thường, không còn ý niệm phải trái, để

xu n a.

Cô bé 17 tuổi Nguyễn Đức Hồng Di, tên Tây là Joyce Anne Nguyễn, và mẹ cô, nhà đồ di n Song Chi, bất bình trước cänh xã hội băng hoại mà lòng ngäi vän trä trä, đã gióng lên bao nhiêu tiếng chuông cänh tänh. Qua nhäng bài cäa hai tác giä đã sinh ra, län län, và säng trong xã hội Việt Nam däi chä đä Cäng Sän, ngäi ta hiäu đäc tâm träng cäa läp ngäi trä Việt Nam: vì sinh ra và län län trong mät môi träng ô uä hä đã tiêm nhiễm nhäng giá trä tiêu cäc, hä đã trä nên thä đäng, hän nhät, bät läc, ù lì, hän hä, ích kỷ, tham lam, vô cäm, bäc nhäc, cäu an, giä däi, hoài nghi, mät lòng tin, v...v... Vän đä là làm thä nào đä cái säa cái xã hội mäc räa thäi nát này? Phäi dùng nhäng phäng pháp, biän pháp nào? Phäi có nhäng phäng tiän gì, và nhät là phäi mät bao nhiêu lâu? Mät trong nhäng biän pháp là cäi tä giáo däc, thiät läp mät nên giáo däc nhân bän đä xây däng nhäng läp ngäi công dân tät cho täng lai. Nhä läi khäu hiäu phi lý phäi cäi mà Hä Chí Minh đät ra “mäi năm träng cây, trăm năm träng ngäi” chúng ta phäi nhän thäc räng häc cái xäu thì mau nhäng häc cái hay cái tät thì lâu. Nhäng näu giáo däc tät đäp thì tät yäu phäi có nhäng con ngäi mäi sau mät thä hä.

Vä hiän träng cäa giáo däc, ta thäy có bät công vì bät ngäi nghèo è cä trä häc phí, ngäi giäu häc träng ngon lành, häc phí mät tháng bäng läng mät năm cäa bä hay mä häc trò nghèo. Häc trò nghèo đi bán kẹo, sä sä, bong bóng, bánh đa, hay nhäng cái vä vän khác, đä läy tiän mua sách vở, còn con nhà giäu ăn chäi läu läng nghiän ngäp, đàn đúm làm nhäng chuyän bäy bä. Trong khi con nhà nghèo đi chân đät, đi bä hàng chäc cây sä, qua đä qua sông, đi năm bäy đäa trên mät xe ba gác, hai ba đäa trên mät xe đäp, bä mä è cä đäp, thì con các nhà tài phiät cäng sän có tài xä lái đäa đi häc trong nhäng xe häi bóng län hoäc tä lái nhäng chiäc xe giá hàng vài chäc ngàn Mä Kim hay hän näa đi häc.

Giáo däc vän còn chäm tiän, häc trò không häc đäc bao nhiêu, sách häc thiäu thän, häc sinh häc tä chäng và chä cä läy cho đäc täm bäng dù có phäi gian län hay nhä cha mä có tiän mua bäng. Mät bài viät mäi đây phä biän trên Internet tä cáo mät sä giáo sä đäi häc - có nêu rõ tên tuổi - hiän đang näm giä nhäng chäc vä quan träng trong ngành giáo däc cao cäp đäu là nhäng kä gian län mua bäng, không đäc đäng nghiäp kính träng và tín nhiäm. Häc sinh sinh viên đi häc nhäng chä muän nhanh nhanh ra träng đä đi kiäm tiän, đä mau đäc häng thä, đäc tä do ăn chäi, bä mä không còn kiäm soát ngăn cäm näa. Ra träng räi thì bä mä chäy chät cho con vào nhäng chä béo bä, đä ăn tiän, mua chuäc đä có nhäng chäc vä cao, thäm chí gä con cho nhäng gia đình giàu có đä đäc häng nhäng quyän läi phi pháp. Nhiäu ngäi xin vào sä làm đä có tên trän sä läng nhäng không đi làm, không läy läng - giäng nhä lính ma lính kiäng ngày xäa ở miän Nam - đä räi đi làm áp phe, mách mung cho quan thäy, ăn tiän hoa häng, räi säng phäe phän.

Kät luän:

35 năm đã trôi qua, 25 năm đã có chính sách “đäi mäi” nhäng täng lai đät näc vän mù mät, không có gì đä mà phän khäi hay hänh đän hät. Trái läi, cái nhäc mät näc đäng là chiäc kiäm Damoclès treo läng läng trên đäu dân täc Viät Nam, bän đä quäc mäi phäng Bäc lúc nào cũng häm he nuät chäng đät näc ta, hiäm häa đäng hoäa cäa dân täc hän đäng hiän hiän, chúng không nhäng kiäm soát chúng ta vä mät chính trä, mà còn đäa bao väy, làm suy xäp nän kinh tä cäa chúng ta. Chúng có tai mät ä khäp näi, chúng ta chäa ngo ngoe, chúng đã biät. Nhä cô bé Joyce Anne Nguyän đã nhän thäc, đät näc ta phäi do dân täc ta quyät đänh, không thä trông mong vào bät cä mät cäng quäc nào khác, vì cäng quäc nào cũng có thói thäc dân, cũng có ý đä, cũng có quyän läi đä bäo vä hay đòi häi. Chúng tôi còn nghĩ räng đä lät đä chä đä đäc tài gian ác Cäng Sän hiän thäi, tät cä ngäi dân hiän säng ä Viät Nam cän phäi nhän thäc đäc vai trò läch sä cäa mình mà hiän ngang đäng lên biäu tình, kêu gäi cä nhäng đäng viän sáng suät häy vä phe mình. Chä nhäng ngäi con đät näc còn ä läi mäi có khä năng làm công viäc läch sä này. Hä phäi có gan đäng lên chäng läi bäo läc, có gan giäng cao ngän cä phäc häng đät näc, vung tay lên cao hát bài ca chiän đäu. Nhäng ngäi Viät sinh säng ä häi ngoäi không có thä làm gì hän là äng hä, phä giúp, hän hoan tiäp tay trong viäc quäng bá thông tin, hoäc tài trä mà thôi.